

רע"פ 4189/21 - אילן מנסור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4189/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אילן מנסור

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ג 3848-02-21 מיום 9.5.2021 שניתן על ידי כב' השופטים העמיתים אברהם טל וזהבה בוסתן וכב' השופט שמואל בורנשטין ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד זאב גורדון

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים העמיתים א' טלז' בוסתן וכב' השופט ש' בורנשטין) בעפ"ג 3848-02-21 מיום 9.5.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט ע' מיכלס) בת"פ 63432-05-18.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישומים שצורפו, בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982.

על פי עובדות כתב האישום הראשון, שלח המבקש הודעות מאיימות לאחיו. בין היתר, כתב כי "יגמור עליו" ועל בנו; "ישבור לו את הגב"; ו-"יקבור אותו חי". את אחיינו הטריד המבקש בכך שהתקשר אל הטלפון הנייד שלו 242 פעמים, על מנת להפחידו או להקניטו.

על פי עובדות כתב האישום השני, בין התאריכים 5.11.2017 ו-13.11.2017 התקשר המבקש לפרודתו 372 פעמים. באותה התקופה, התקשר לבתו 359 פעמים. בנוסף, בין התאריכים 4.12.2017 ו-13.12.2017, ולאחר שנחקר באזהרה בגין הטרדה באמצעות מתקן בזק, שב המבקש והטריד את פרודתו ואת בתו בכך שהתקשר אל פרודתו כ-290 פעמים, ואל בתו 248 פעמים.

2. על פי הסדר הטיעון, נשלח המבקש לקבלת תסקיר שירות מבחן. שירות המבחן התרשם כי המבקש מרוכז בצרכיו, משליך אחריות על סביבתו, מתקשה בוויסות דחפים ואינו לוקח אחריות על מעשיו. על פי דיווחי המתלוננים, דפוסי ההתנהגות הטורדניים לא נפסקו. בנסיבות אלה, העריך שירות המבחן כי קיים סיכוי גבוה להישנות התנהגות אלימה כלפי בני משפחתו של המתלונן וסביבתו. אי לכך, סבר שירות המבחן כי טיפול בקהילה אינו הולם את רמת הסיכון הנשקפת מהמבקש, והמליץ על ענישה ברורה ומציבת גבולות.

3. בגזר הדין, העמיד בית משפט השלום את מתחם הענישה על מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל ביחס לכתב האישום הראשון; ועל 6 חודשי עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל ביחס לאישום השני.

לאחר שנתן דעתו על עברו הפלילי המכביד של המבקש, הכולל 9 הרשעות בעבירות אלימות לרבות עבירות איומים והטרדה; על תסקיר שירות המבחן; ועל המסוכנות הנשקפת מהמבקש - גזר עליו בית משפט קמא 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, ופיצויים בסך 5,000 ש"ח במצטבר.

4. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על חומרת עונשו, וערעורו נדחה. טענתו המרכזית של המבקש בערעורו נגעה לכך שבית משפט השלום לא התחשב לכאורה בהתנהגות המאיימת של אחיו של המבקש כלפיו, ולסכסוך הירושה שהתגלע ביניהם. בית משפט קמא הדגיש כי התנהגותו של המבקש חמורה, וכי העונש שנגזר עליו מוצדק. הודגש כי אין מקום להיעתר לבקשת המבקש לרצות את העונש על דרך של עבודות שירות, בשים לב להמלצת שירות המבחן בעניינו.

5. המבקש לא השלים עם פסק דין זה. מכאן הבקשה ובקשת עיכוב הביצוע שלפניי.

נימוקי הבקשה

6. לטענת המבקש, לא ניתנה לו הזדמנות להציג ראיות שונות לעניין הרקע לסכסוך הירושה בינו לבין אחיו, אשר הוביל למעשים נשוא כתב האישום הראשון. בנוסף, נטען כי בית משפט השלום העניק משקל רב מדי להמלצות שירות המבחן בעניינו של המבקש, ולא אפשר לו להציג ראיות סותרות לשנקבע בתסקיר.

7. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.
8. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים חריגים בהם מתעורר חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 3230/21 עדילה נ' מדינת ישראל(13.5.2021)). עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.
9. חרף האצטלה העקרונית שניסה המבקש לשוות לבקשתו, הרי שבמהותה היא ממוקדת בחומרת העונש שנגזר עליו. כידוע, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש לא תתקבל אלא במקרים חריגים שבהם העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (רע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל(7.6.2021)). המבקש אינו טוען כי העונש שנגזר עליו סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה, וממילא אין טענה כזו יכולה לעמוד (ראו והשוו, למשל: רע"פ 149/19 פפיאשוילי נ' מדינת ישראל(10.1.2019)), וזאת בפרט בשים לב לעברו הפלילי המכביד ולהמלצות שירות המבחן בעניינו. בזאת די כדי לדחות את הבקשה.
10. למעלה מן הצורך, יוער כי בית משפט השלום התייחס לטענות המבקש באשר להתנהגותו הנטענת של אחיו כלפיו, והדגיש כי ממילא אין בכך כדי להוות כל הצדקה למעשיו של המבקש. משכך, גם לגופם של דברים, אין בטענות המבקש בעניין זה ממש, ובוודאי שהן אינן מעלות שאלה משפטית עקרונית או חשש לעיוות דין המצדיקים ליתן למבקש רשות ערעור.
11. סוף דבר, הבקשה נדחית. ממילא נדחית עמה גם בקשת עיכוב הביצוע. המבקש יתייצב לריצוי עונשו על פי האמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ה' בתמוז התשפ"א (15.6.2021).

ש ו פ ט